

No ens feu beure més a galet (II)

written by Jaume Gras i Bartrolí | 26 de setembre de 2024

El sentiment de pertinença no es dilueix en quatre dies i molt menys quan la presència dels connacionals de llengua i manera d'entendre les coses són majoria en el territori on s'han desplaçat. Sembla lògic. Un procés d'integració a Vic o a l'àrea metropolitana, on viu mitja Catalunya, no té res a veure malgrat que amb la incorporació de les onades dels 2000 i les actuals també està variant fins i tot a pobles com Camprodon.

Els entesos del moment deien que calien tres generacions, com a mínim, per canviar de xip nacional, per integrar-se. Han transcorregut tres generacions i ara tothom és un *nou català* gràcies a les ocurrències criolles en el marc d'aquesta generosa doctrina de dues cares de *Catalunya, un sol poble*. Això sí, nous catalans que majoritàriament pensen i parlen en castellà les 24 hores del dia. És a dir, ho fan com espanyols/castellans que estan assentats a Catalunya des de fa 60 anys fent ús dels seus drets constitucionals i estatutaris. Està clar. Tot legal i en una democràcia ben consolidada. Només faltaria.

Ara diuen que és així i, per tant, haurem d'acceptar que als canaris també se'ls pugui dir que són periquitos, o canaris/periquitos. Abans, i en molts altres indrets del planeta, això era i és impensable.

El milió de vots de Cs, el desembre de 2017, una força de xoc tant anticatalana com contrària a la llibertat del país, són vots de colons conseqüents amb la funció transcendent que els hi van encomanar fa dècades aquells que van decidir que sobraven a casa seva, encara que ells no en tinguessin ni idea. Al final, el que importa és si el resultat és el pretès

i ho és a bastament.

Mireu si no **els resultats al barri de Torre Baró del 47 a les eleccions del 2017 després de l'atonyinament de catalans a l'1-0 i veureu de què parlo amb dades a la mà.** No m'invento res. Dades. Les voleu saber? Són dades oficials de l'Ajuntament de Barcelona.

Van participar 1.223 de les 1.800 persones censades amb dret a votar.

Cs, la cara B dels partits espanyols històrics creada per fer aquest paperot tan estrofolari, va guanyar a Torre Baró, com ho va fer a tots els nuclis habitats metropolitans. Va recollir milers i milers d'adeptes en molt poc temps perquè el contingut del seu programa i la vehemència de la dama de Jerez els hi devia resultar molt seductor.

Cs: 488 vots (40%); PSOE: 233 vots (19%); ER: 144 vots (11,8%)
Comuns: 101 (8,2%); Junts: 68 vots (5,6%) ; PP: 101 vots (8,2%); CUP: 57 vots (4,6%).

Si les interpretem una mica aquestes dades, veiem que els veïns del barri de Collserola van saber detectar la gravetat del moment i van canviar, en bona part, el vot social de tota la vida per una oferta que defensés amb dents i ungles l'Espanya eterna. **El 67,2% dels vots van a parar a les forces del 155 (Cs+PSOE+PP)** que són el braç polític de la repressió de l'Estat. El 75,4% corresponen a forces espanyolistes o clarament criolles. La resta, el 21%, és per als partits processistes.

Aquesta "tradició" d'exportar població excedent en un territori per traslladar la llengua pròpia i la mentalitat, és més vella que l'anar a peu com ho explica Yael Ronen del Centre Minerva de Drets Humans de Jerusalem, un institut que també està en contra de la violació de la línia verda de Cisjordània per si algú considera que no és una institució prou fiable.

Que ells en siguin conscients, o no, de ser colons finalment té poca importància mentre compleixin la funció històrica encomanada. Fa poc, a la colònia francesa d'ultramar de Nova Caledònia, els de tota la vida, els que ja hi eren, els que han estat sempre al territori i que han transmès la torxa de la identitat canac d'avis a nets, es van emprenyar molt per un tripijoc de la metròpoli pensat per poder alterar el cens i el resultat amb nouvinguts francesos feia poc temps.

*Segons Yaël Ronen, del Centre Minerva de Drets Humans de la Universitat Hebrea de Jerusalem, els règims il·legals acostumen a prendre mesures per modificar l'estructura demogràfica del territori que posseeix el règim. Generalment, ho fa mitjançant dos mètodes: **l'eliminació forçosa de la població o bé traslladant a les seves pròpies poblacions al territori (ocupat)** Viquipèdia.*

Hem tingut sort. La lluita per conquerir una línia de bus a Torre Baró és una història particular d'un barri que no explica, ni justifica, ni molt menys exonera de res la voluntat genocida del règim d'una nació, en un moment històric, aquest sí, ben feixista, violent i moralment ofuscat.

I per favor, no ens feu beure més a galet...